

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiae,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacra militia contra Stadingos Henrici II. Ducis Lotharingiae, qui
cognominatus est Magnanimus. Cap. LX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

*De sacra militia contra Stadingos HENRICI
II. Ducis Lotharingiae, qui cognominatus
est Magnanimus.*

C A P. L X.

v. Dux Lo-
tharingie &
Brabantie.

HENRICO patri filius successit Henricus II. qui multa gessit bella inter Rhenum & Mosam. Cum in obsidione Coloniensis urbis, filij Domini de Daelhem spoliassent conuehentes ad exercitum eius pisces, auditis querelis iurauit se vindicaturum antequam in Brabantiam reuerteretur. Vnde in reditu castrum prædictum occupauit, & per hoc Brabantiam fortificauit.

Sed de Stadingis hæreticis, quos ille crucifixus exstinxit, ita scribit Thomas Cantipratensis libro II. Apum, Quarta nostri temporis Crux contra Stadingos prædicata est, quos in Teutonia Henricus Dux Brabantiae cum suis stravit. Sed multo plenius

lib. 7. c. 47. Albertus Crantius in Metropoli Hamburgensi, Erant, inquit, Stadingi populi paluitres, fluuiorum ripas in Archiepiscopatu Bremensi accolentes, qui, libertate Ecclesiae conculcata, nulli parcebant sexui vel ætati, responsa dæmonum quærebant, errores, pythonissas consulebant, & viaticum salutis æternæ horribilius quam deceat exprimi, pertractabant: religiosos & clericos impie tormentis lacerabant, & quos poterant, maximè infinitam rusticorum multitudinem,

in-

infoueam suæ perfidiæ trahebant. Quæ cùm Gregorio IX. per varios Episcopos innotuissent, contra eos, tanquam infideles, Crucem iussit prædicari. Quam mox Henricus Brabantiaæ Dux, & Florentius Comes Hollandiæ, multiq[ue] eorum subditi, amore religionis & plenariæ indulgentiæ hilariter suscepérunt. Cumq[ue] diuinæ patientiæ inuafores, qui eis ut furibundi canes ordinata acie obuiam processerunt, in virtute Domini Sabaoth inuaderent, eos hastis, gladiis, ac equorum pedibus ita oppresserunt, vt breui spatio sex milia ex eis interirent, plurimi fugientes in foueis & Wisera sint submersi. Aderat & clerus eminus pro Crucis victoria supplicans. Ceciderunt autem ex Dei exercitu Henricus Comes de Oldenborch, & cum eo peregrini nouem.

Hic Henricus II. duas habuit vxores, quærum prior Maria fuit filia Philippi Regis Romanorum, auos habens Fredericum & Emanuel Imperatores: posterior Sophia, filia Ludouici Turingiæ Landtgrauij (qui septima Christianorum in Asiam à Frederico secundo suscepta expeditione cum pluribus alijs crudeliter absuntus est) & S. Elizabeth.

Ex hac Sophia primogenitam suscepit filiam Mathildim, quæ in maritum accepit Robertum primum Comitem Atrebaten-sium ac sancti Paulli, qui mortuus est in sacro Syriae bello anno C 10. cc. XLIX. Huius

G 3 fratres

fratres erant S. Ludouicus Rex, qui in se-
cundo contra Sarracenos bello peste defun-
ctus est; & Carolus Comes Andium, primus
e Francorum stirpe à Clemente I v. Siciliæ &
Neapolis Rex creatus, propter tyrannidem
Marfredi nothi filij Frederici Imperatoris,
quem in pugna occidit.

De sacra militia HENRICI III. qui cognominatur pacificus.

C A P. L X I .

VI. Lotha-
ringie &
Brabantie
Dux.

Pro terra
sancta Cruce
signatur.

HENRICVS III. inquit Petrus de Thu-
no, inter Principes sui temporis sanguini-
nis nobilitate præclarus, qui suæ nobilitatis
lineam moribus atque virtutibus clariorem
effecit, ad subsidium terræ sanctæ Crucis si-
gnatus, antequam proficeretur morte
præuentus, in iuuentute florida & in bona
confessione Louanij obiit, anno CIO. CC. LX.
prid. Kalend. Martij.

HENRICVS IV. Dux Lotharingiae, cognomento simplex, nondum sæculum noscens, ad militiam monasticam secessit.

C A P. L X I I .

VII. Lo-
tharingie &
Brabantie
Dux.

HENRICVS III. heredem reliquit Hen-
ricum III. puerum nouem annorum:
qui postquam sub tutoribus V III. annis Du-
cem egisset, membris debilis, & sensu defi-
ciens, fratri suo Ioanni Ducatum resignauit,
primùm in Cortenberge, & deinde Came-
raci